

NEWS

Det som sägs i receptionen stannar i receptionen

23 juli 2026, Tobias Engl

Disken på en allmänläkarmottagning är en offentlig plats. Försäkringskort, födelsedatum, anledningen till besöket – mycket av det sägs högt medan åtta stolar är upptagna bakom ryggen. En internmedicinsk grupp-mottagning stod inför just det problemet och löste det utan att bygga om receptionen.

Utgångsläget. Disken låg öppen mot väntområdet, inte ens fyra meter emellan. Den som ville kunde lyssna. Oftast ville ingen, och ändå snappade alla upp något. För mottagningen var det mer än obehagligt. Hälsouppgifter hör till den känsligaste kategorin som dataskydds-rätten känner till, och tystnadsplikten slutar inte vid diskens framkant. En skiljevägg eller en andra lucka föll på platsbristen och på att den gamla byggnaden är kulturmärkt.

Åtgärden. Ovanför receptionen hängde redan en (ScreenWay-)skärm som visade könnummer och meddelanden. Dess högtalare fick en andra uppgift. Den spelar nu en dämpad, bredbandig ljudmatta, lagd exakt i det frekvensband där tal blir begripligt. Vid disken förstår man varje ord. Tre meter bort löses meningen upp i ett sorl som det inte längre går att vaska fram någon information ur. Allt var inställt på en förmiddag, utan ny hardware, utan kablar genom den gamla byggnaden.

Resultatet. Samtalen i receptionen stannade där de hör hemma. Den som sitter i väntområdet hör sedan dess ett jämnt, diskret brus som de flesta slutar lägga märke till efter några minuter. Mottagningens kontorschef berättar att önskemålen om mer diskretion har försvunnit och att dataskyddsombudet har strukit receptionen från sin lista över brister.

Diskretion i receptionen är ingen fråga om arkitektur. Det är en fråga om vad rummet gör med ljudet. En skärm som ändå hänger på väggen kan ta hand om det.